

YARGITAY DERGİSİ

(JOURNAL OF THE COURT OF CASSATION)

Adaletin pusulası
(Compass of justice)

Cilt/Volume : 47
Yıl/Year : 47

Sayı/Issue : 3

Temmuz/July 2021
Sıra Sayı/Serial : 169

ISSN 1300-0209

Üç ayda bir yayımlanan hakemli bir dergidir.

This journal is a peer-reviewed journal published once every three months.

www.yargitaydergisi.gov.tr

Yargıtay Dergisi
TÜBİTAK ULAKBİM Hukuk Veri Tabanında
2017 yılından itibaren dizinlenmektedir.

Yargıtay Başkanlığı Adına Sahibi
On Behalf of Presidency of the Court of Cassation, Publisher

Mehmet AKARCA
Yargıtay Başkanı

Yayın Kurulu Başkanı
Chairman of the Editorial Board

Hikmet KANIK
Yargıtay 3. Hukuk Dairesi Üyesi

Yayın Kurulu Üyeleri
Editorial Board

Ahmet YENER
Yargıtay 10. Hukuk Dairesi Üyesi

İlhan KARA
Yargıtay 6. Hukuk Dairesi Üyesi

Mahmut COŞKUN
Yargıtay 6. Hukuk Dairesi Üyesi

Fatih AKDOĞAN
Yargıtay Ceza Genel Kurulu Üyesi

Editör
Editor

Firuze BIYIK
Yargıtay Tetkik Hâkimi

Yayın İşleri Müdürü
Publishing Manager

Ersin DAMAR

Dergiye yapılan atıflarda “YD” kısaltması kullanılmalıdır.
For citations please use the abbreviation: “YD”

Yönetim Yeri
Place of Management

Yargıtay Yayın İşleri Müdürlüğü İncek Şehit Savcı Mehmet Selim Kiraz Bulvarı
No: 4 B Blok Ahlatlıbel-Çankaya/ANKARA

Telefon/Phone: 0312 836 06 07 – 0312 836 00 76

E-posta/E-mail: dergi@yargitay.gov.tr

Web sitesi/Website: www.yargitaydergisi.gov.tr

Abonelik Subscription

Abone bedeli; Yayın İşleri Müdürlüğümüzün
T.C. Vakıflar Bankası Yargıtay/Ankara Şubesi
IBAN: TR65 0001 5001 5800 7305 3310 60 nolu banka hesabına
“Yargıtay Yayınları Döner Sermaye İşletmesi” adına yatırılmalıdır.

Abone olmak için Abone Servisimizi (0 312 836 06 09) arayınız.

Hiçbir yerde **temsilcimiz yoktur**. Ödemeli olarak Dergi gönderilmez.

Bu dergide yayımlanan yazılarda ileri sürülen görüşler yazarlarına aittir.
Articles published in this journal represent only the views of the contributors.

Copyright © 2021

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, Yargıtay Başkanlığı'nın yazılı izni olmadan, fotokopi yoluyla veya elektronik, mekanik ve sair suretlerle kısmen veya tamamen çoğaltılamaz, dağıtılamaz, kayda alınamaz.

All rights reserved. No part of this publication may be copied, reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted, in any form or by means, without the prior expressed permission in writing of Presidency of the Court of Cassation.

Baskı

Ankara Açık Ceza İnfaz Kurumu
An-Ce Matbaası
Tel: (0-312) 278 76 10
Faks: (0-312) 278 25 68

YARGITAY DERGİSİ YAYIN İLKELERİ

1. 1975 yılında yayın hayatına başlayan Yargıtay Dergisi (YD), “Hakemli Dergi” statüsünde üç ayda bir olmak üzere Ocak, Nisan, Temmuz ve Ekim aylarında yayımlanır.

2. Dergide hakemli ve hakemsiz makalelere birlikte yer verilir. Hakemli olarak yayınlanmasına karar verilen makalelerin hakemli olduğu dergide ayrıca gösterilir. Hakemsiz makalenin yayınlanıp yayınlanmayacağına Yayın Kurulu karar verir.

3. Derginin amacı; hukuki konularda bilimsel çalışmalar yayımlamaktır.

4. Yazıların; özgün, başka bir yerde yayımlanmamış veya yayımlanmak üzere gönderilmemiş olması gerekir.

5. Yayımlanan makaleden kaynaklanan her türlü sorumluluk yazara aittir.

6. Makale, bilgisayar ortamında Microsoft Word programında yazılır.

7. Makale, bilimsel bir çalışma niteliğini taşıyamayacak ölçüde kısa ya da makale formatının sınırlarını aşacak şekilde uzun olmamalıdır.

8. Derginin yazı dili esas olarak Türkçe olmakla birlikte, dergide yabancı dilde yazılara da yer verilir. Yazı, Türkçe veya yabancı dillerden herhangi birinde yazılmış olsa dahi 13 kelimeyi aşmayan “başlık”, 150-350 kelime arası “öz (abstract)” ve 5-8 kelime arası “anahtar kelimelerin (keywords)” bulunması gerekir. Makalenin adı, “öz”ü, anahtar kelimeleri, keywords ve abstract bilgileri Türkçe ve İngilizce olarak makale ile birlikte yer alır. Bu bilgiler sırasıyla yazının başına eklenip, Türkçe veya İngilizce olarak yazarları tarafından makale ile birlikte gönderilir.

9. Yazar, adı ve soyadını, unvanını, görev yaptığı kurumu, iletişim adresini, telefonu ile mutlaka e-mail adresi ve ORC kimlik numarasını (ORCID) çalışmasının başına ekleyeceği üst kapak sayfası ile birlikte bildirmelidir. Makaleyi gönderen yazarın ismini ve ORC kimlik numarasını (ORCID) yazmaması/unutması durumunda makalesi yayımlanmayacaktır. Makale, A4 boyutunda birinde yazara ilişkin

bilgileri içeren kapak sayfası bulunan, diğesinde bulunmayan iki nüsha halinde gönderilir. Yazı, ana metinde 1,5 satır aralığı ile 12 punto; dipnotlarda tek satır aralığı ile 10 punto kullanılarak Times New Roman, normal stil karakterinde yazılmalı, metin iki yana yaslanmalı, sayfanın tüm kenarlarında 2,5 cm boşluk bırakılmalıdır. Başlık ve alt başlıklar dışında koyu (bold) yazı karakteri kullanılmamalıdır.

10. Dipnotlar sayfa altında gösterilir ve numaraları noktalama işaretlerinden sonra kullanılır. Dipnotta kaynak verilirken yazarın soyadı ve adının sadece baş harfleri büyük olur. Verilen kaynak kitap ise kitabın adı, kitabın basıldığı yer, basım yılı ve atıf yapılan sayfa numarası sırası ile verilir. Verilen kaynağın makale olması halinde ayrıca, makale adı çift tırnak içine alınır. Ancak makalenin yer aldığı eserin basım yeri ve tarihinin yazılması gerekmez. Verilen kaynak internet dokümanı ise makale yazarının soyadı adı, makale adı, dergi adı ve sayısı, hangi tarihte ve hangi siteden erişildiği bilgilerine sırası ile yer verilir. Tüm göndermeler yazarın soyadı yazılarak yapılır.

Kitap için örnek: Yılmaz, Ejder: Hukuk Muhakemeleri Kanunu Şerhi, Ankara 2012, s.28.

Makale için örnek: Demir, Mehmet: “Hâkime Hukuki Sorumluluğu Nedeniyle Açılan Tazminat Davası”, (AÜEHFD, C.VII, S. 2003/3-4, s.805-861), s.826.

İnternette alınmış doküman için örnek: Albayrak, Hakan: Tasarrufun İptali Davalarında Yargıtay Tarafından Kabul Edilen Özel Dava Şartları, Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi, S.2015/4(64), 11.03.2016 tarihinde <http://dergiler.ankara.edu.tr/dergiler/38/2071/21478.pdf> adresinden erişildi.

Gönderme örnek: Yılmaz, s.20.

11. Makale sonunda “kaynakça” bulunmalıdır. Kaynakça; metin içindeki ilk (tam) atıflar, “yazarın soyadı, adı” şeklindeki alfabetik düzene uyularak düzenlenir.

Örneğin: Yılmaz, Ejder: Hukuk Muhakemeleri Kanunu Şerhi, Ankara 2012.

Demir, Mehmet: “Hâkime Hukuki Sorumluluğu Nedeniyle Açılan Tazminat Davası”, (AÜEHFD, C.VII, S. 2003/3-4, s.805-861).

12. Makalede “anlatım planı”na veya “içindekiler”e yer verilmez.

13. Makalede yer alan kısaltmalara ilişkin cetvel metnin sonunda yer almalıdır.

14. Makale yayımlanmak üzere **dergi@yargitay.gov.tr** adresine e-posta ile gönderilir.

15. Yazarların dergiye gönderdikleri yazılarının denetimini yapmış oldukları ve bu haliyle “basıla” verdikleri kabul edilir. Bilimsellik ölçütlerine uyulmadığı ve olağanın üzerinde yazım yanlışlarının tespit edildiği yazılar, Yayın Kurulu tarafından geri çevrilir. Makale, Yargıtay Dergisi yayın ilkelerine uygun değilse reddedilir. Reddedilen yazılar yazarına iade edilmez. Yayın Kurulunun izni olmadıkça hakemlik sürecine başlandıktan sonra makale geri çekilemez, başka yerde yayımlanamaz.

16. “Kör hakemlik” sistemi uyarınca, kapak sayfası olmayan makale nüshası hakemlere gönderilir. Yazara yazının hangi hakeme gönderildiği konusunda bilgi verilmez. Yazının yayımlanması hakemler tarafından uygun bulunmadığı takdirde durum yazara bildirilir. Hakem raporları esaslı düzeltme içeriyorsa; rapor, hakem adı belirtilmeksizin yazara gönderilir. Yazar, sadece belirtilen düzeltmeler çerçevesinde değişiklikler yapabilir. Bu düzeltmeler yazar tarafından kabul edilip, işlenmesi ve hakemler tarafından uygun görülmesi koşuluyla makale yayımlanır. Hakemlerin raporlarının olumsuz olması durumunda tekrar bir hakem incelemesi yapılmaz.

17. Yazarlara ve hakemlere 23 Ocak 2007 tarih ve 26412 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan “Kamu Kurum ve Kuruluşlarınca Ödenecek Telif ve İşlenme Ücretleri Hakkında Yönetmelik” çerçevesinde telif ve hakem ücreti ödenir. Yazılar yayımlanmak üzere kabul edildiği takdirde, elektronik ortamda tam metin olarak yayımlamak da dahil olmak üzere tüm yayın hakları Yargıtay Dergisi'ne aittir. Yazarlar telif haklarını Yargıtay Dergisi'ne devretmiş sayılır. Elektronik yayım için ayrıca telif ücreti ödenmez.

18. Yayımlanan makalenin yazarına üç adet, hakemlere birer adet dergi gönderilir.

19. Dergide çeviri eserlere, kitap ve karar incelemelerine, mevzuat değerlendirmeleri ile bilgilendirici notlara da yer verilir. Bu tür yazılar hakeme gönderilmeyip, Yayın Kurulu kararı ile yayımlanır.

20. Makalenin yayımlanması için en az iki hakemin kabulü, hakem raporları arasında çelişki olması halinde editörün görüşü doğrultusunda veya üçüncü bir hakem raporu alındıktan sonra Yayın Kurulu'nun onayı gerekir.

21. Makale geliş tarihine göre kayıt altına alınarak, sıra numarası verilir.

22. Dergiye yayınlanmak üzere makale gönderen yazar yukarıdaki yayın ilkelerini kabul etmiş sayılır.

JOURNAL OF THE COURT OF CASSATION (JCoC) EDITORIAL PRINCIPLES

1. Published since 1975, the Journal of the Court of Cassation (JCoC) is a quarterly “peer-reviewed” periodical issued in January, April, July and October.

2. JCoC includes peer-reviewed and non-peer-reviewed articles. Manuscripts designated for publication through peer-review shall be indicated as such in the Journal. The Editorial Board shall decide whether a non-peer-reviewed article will be published or not.

3. JCoC’s purpose is to publish scientific works on law.

4. Manuscripts must be original, not have been published or submitted for publication elsewhere.

5. Author(s) shall have all liabilities arising from the published article.

6. The manuscript shall be typed in Microsoft Word software.

7. The manuscript must not be too short for a scientific study or too long to exceed the limits of the article format.

8. While JCoC’s publication language is essentially Turkish, it shall accommodate articles in foreign languages as well. The article, whether in Turkish or in any foreign language, must have a “title” not exceeding 13 words, an “abstract” of 150 to 350 words, and 5 to 8 “keywords”. The title, abstract and keywords of the article shall be included in the manuscript in Turkish and English together. Such information shall be inserted in the beginning of the article in the said order, and submitted in Turkish or in English along with the manuscript by the author(s).

9. The author must indicate his/her full name, title, affiliated organization, contact address and telephone, and absolutely, e-mail address and ORCID ID number in the top cover page added to the beginning of the manuscript. The article will not be published if s/he forgets/does not write the name of the author and the ORCID ID number. The manuscript shall be submitted in two copies each in A4 size paper, one having the cover page with author information, the

other with no author information. The manuscript shall be typed in normal style, justified, Times New Roman 12 font size with 1.5 line spacing in the main text, and 10 font size, single spaced in the footnotes; page margins 2,5 cm all around. Bold font should not be used except in the title and subtitles.

10. Footnotes shall be placed at page bottom, and marking numbers inserted after punctuation marks in the text. When providing references in the footnote, only the initial letters of the author's last name and given names shall be capitalized. Where a book is referenced, the referencing shall include the title, place of print, year of print and referred page of the book in the order herein. Where an article is referenced, the title of the article shall be quoted in double-quotation marks. However, it is not necessary to include the place of print and the date of the work in which the article appeared. Where the reference source is from the Internet, the following information shall be furnished in the following order: last name and given names of the author, article title, Journal title and issue, date of access and website address. All citations shall mention the author's last name.

Example of book reference: Yılmaz, Ejder: Hukuk Muhakemeleri Kanunu Şerhi, Ankara 2012, p.28.

Example of article reference: Demir, Mehmet: "Hâkime Hukuki Sorumluluğu Nedeniyle Açılan Tazminat Davası", (AÜEHFD, Vol VII, No 2003/3-4, p.805-861), p.826.

Example of Internet reference: Albayrak, Hakan: Tasarrufun İptali Davalarında Yargıtay Tarafından Kabul Edilen Özel Dava Şartları, Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi, No 2015/4(64), accessed on 11.03.2016 at <http://dergiler.ankara.edu.tr/dergiler/38/2071/21478.pdf>.

Example of citation: Yılmaz, p.20.

11. The manuscript should have a "references section" at the end. It is organized with respect to the alphabetical order of "author's surname, first name".

For example: Yılmaz, Ejder: Hukuk Muhakemeleri Kanunu Şerhi, Ankara 2012.

Demir, Mehmet: “Hâkime Hukuki Sorumluluğu Nedeniyle Açılan Tazminat Davası”, (AÜEHFD, Vol VII, No 2003/3-4, p.805-861).

12. “Contents” and “narrative plan” are not included in the article.

13. The “Abbreviations Chart” should be placed at the end of the text.

14. The manuscript submitted for publication shall be communicated by e-mail to: **dergi@yargitay.gov.tr**

15. It shall be assumed that the manuscripts submitted by authors to the Journal have been checked and submitted “for print as is”. Manuscripts that are identified as non-conforming to the scientific criteria and having more spelling errors than usual shall be returned by the Editorial Board. Where the manuscript fails to comply with the editorial principles of the Journal of the Court of Cassation, it shall be rejected. Rejected manuscripts shall not be returned to the author. Unless it is allowed by the Editorial Board, the article cannot be withdrawn and published elsewhere after the refereeing process has started.

16. Pursuant to the “double blind peer review” system; the copy of the manuscript without the cover page shall be communicated to the reviewers. No information on reviewers shall be furnished to the author. Where the reviewers do not approve the manuscript for publication, this shall be notified to the author. Where the reviewers’ report calls for major revision(s), such report shall be communicated to the author without indicating the identity of reviewers. The author may make changes only in the context of the requested corrections. The manuscript shall be published provided that such corrections be accepted, inserted by the author and approved by the reviewers. Where the reviewers’ report is negative, no further review shall be undertaken.

17. Authors and reviewers shall be paid copyright fees and reviewing fees respectively on the basis of the “Regulation on Copyright and Processing Fees Payable by Public Entities” published in the Official Gazette of 23 January 2007 issue 26412. Where the manuscripts are accepted for publication, all publication rights shall be

owned by the Journal of the Court of Cassation including full-text publication in electronic media. Authors shall be considered to have transferred their copyright to the Journal. No further royalties shall be paid for electronic publication.

18. Three copies of the Journal that contains the published article shall be sent to the author, and one each to the reviewers.

19. The Journal includes translated works, book and decision reviews, informative notes on legislative reviews as well. Such works shall not be directed to reviewers; they will be published by a decision of the Editorial Board.

20. The manuscript requires approval by at least two reviewers for publication; where the reviewers' reports fail to concur, the approval of the Editorial Board shall be required upon the Editor's opinion or after obtaining a third reviewer's report.

21. Manuscripts shall be recorded and numbered in the order of receipt.

22. Authors who submit manuscripts to the Journal for publication shall be deemed to have agreed to the editorial principles herein.

İÇİNDEKİLER CONTENTS

HAKEMLİ MAKALELER PEER REVIEWED ARTICLES

Prof. Dr. Cenk AKİL

İşe İade Davasının Hukuki Niteliği ve
İcrası Konusunda Değerlendirmeler

*Considerations About The Legal Nature and
Execution Of The Reinstatement Suits* 829-848

Prof. Dr. İbrahim ÖZBAY Dr. Öğr. Üyesi Murat ERDEM

Ticari Uyuşmazlıklarda ve Tüketici Uyuşmazlıklarında İtirazın
İptali Davasının Dava Şartı Arabuluculuk Kapsamında
Bulunup Bulunmadığı Meselesi

*In Commercial Disputes and Consumer Disputes The Issue Of
Whether Action For Annulment Of Objection Is In The Scope Of
Mediation As The Condition Of Litigation* 849-900

Dr. Öğr. Üyesi Hasan DURSUN

İdari Cezanın Anayasal Dayanakları, Sınırları ve Gerekliliği

*The Constitutional Bases Of Administrative Penalty,
Limitations and Necessity Of It*..... 901-962

Dr. Öğr. Üyesi Müge ÜREM

Bağlı Tüketici Kredisi Sözleşmesinin Unsurları

Components Of Linked Consumer Credit Agreement 963-1016

İÇİNDEKİLER CONTENTS

Mustafa ARTUÇ

Bölge Adliye Mahkemesi Ceza Dairesi Kararlarına
Karşı Yapılan İtirazın İncelenmesi

*Examination Of The Objection Against The Decisions Of The
Criminal Division Of The Regional Court Of Justice 1017-1044*

İbrahim Ethem SEZER

Salgın Hastalığın Kamu İhale Sözleşmelerine Etkisi
The Effect Of The Outstanding Disease

On Public Procurement Contracts 1045-1084

Ali Osman ONAR

Görevi Kötüye Kullanma Suçu (TCK m. 257)

Misuse Of Public Duty (TCK art. 257)..... 1085-1118

HAKEMSİZ MAKALELER ARTICLES

Doç. Dr. Turabi Karadağ

Av. Zeycihan Esin Şapcı

Türkiyede Çalışan Yabancı Uyrukluların İş Sağlığı ve
Güvenliğine Bakış Açısı

*Perspective On Occupational Health and
Safety Of Foreign Nationals Working In Turkey..... 1119-1128*

İÇİNDEKİLER CONTENTS

Dr. Murat ŞAŞI

Yargı Kararları Işığında Kamu Sağlık Personelinin Mesai
Harici Serbest Çalışma Hakkı

*In The Light Of Judicial Decisions The Right Of
Healthcare Professionals To Work Out Of Hours* 1129-1188

Ekin Deniz İLHAN

Uncitral Şeffaflık Kurallarından Birleşmiş Milletler Şeffaflık
Sözleşmesine

*From Uncitral Transparency Rules To The United Nations
Convention On Transparency*..... 1189-1218

**İŞE İADE DAVASININ HUKUKİ NİTELİĞİ VE
İCRASI KONUSUNDA DEĞERLENDİRMELER**
*CONSIDERATIONS ABOUT THE LEGAL NATURE AND
EXECUTION OF THE REINSTATEMENT SUITS*

Prof. Dr. Cenk AKİL*

ÖZ

İşe iade davasında işveren tarafından geçerli bir sebep gösterilmediğinin yahut gösterilen sebebin geçerli olmadığı belirlenerek feshin geçersizliğine karar verilmesi durumunda işveren seçimine sahiptir. Buna göre, işveren ya işçiyi işe başlaması için davet edecek ya da ona Kanun'da hükme bağlanan haklarını ödeyecektir. Bahsi geçen davanın hukukî niteliği tartışmalıdır. Kanunun lafzını esas alan bir görüşe göre işe iade davası tespit davasının görünüm biçimlerinden biridir. Buna karşılık, bu konuda eda davası ve inşai dava görüşleri de ileri sürülmektedir. İşe iade davasının hukukî niteliği hakkındaki görüş ayrılığı etkisini dava hakkında verilen kararın icrasında da göstermektedir. Aynı şey, işe iade davası açılmadan evvel başvurusu zorunlu hâle getirilmiş bulunan arabuluculuk sonucunda tarafların anlaşmaları bakımından da geçerlidir. Çalışmada önce işe iade davasının hukukî niteliği hakkında ileri sürülen görüşlere yer verilecek daha sonra davanın kabulü durumunda verilen karar ile arabulucu nezdinde imzalanan anlaşma belgesinin icra kabiliyeti üzerinde durulacaktır.

Anahtar Kelimeler: İş hukuku, işçinin geçerli bir sebep olmadan işten çıkarılması, işe iade davası, işe iade ilâmı, cebri icra

ABSTRACT

Makalenin Geliş Tarihi : 29/11/2020

Makalenin Kabul Tarihi : 07/07/2021

* Beykent Üniversitesi Hukuk Fakültesi

e-mail: akilcenk@hotmail.com

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-3662-0124>

In the case of suing for reinstatement, the employer has the right to choose if a valid reason has not been given by the employer or if the reason shown is not valid and the invalidity of the termination is decided. Accordingly, the employer will either invite the employee to start work or pay him his rights, which are governed by the law. The legal nature of the case in question is controversial. According to an opinion based on the word of the law, the reinstatement suit is one of the forms of appearance of a detection case. In contrast, the suing for the action for performance and the construction case opinions are also being put forward in this regard. The difference of opinion on the legal nature of the reinstatement suit also shows its effect in the execution of the decision made on the case. The same applies to the agreements of the parties as a result of mediation, whose application was made mandatory before the restitution case was filed. In this study, we will first focus on the opinions put forward about the legal nature of the reinstatement suit, and then we will focus on the ability to execute the decision made in the case of acceptance of the case and the document of the agreement signed by the mediator.

Keywords: Labor law, unfairly dismissed of the employee, reinstatement suit, order for reinstatement, compulsory execution

**TİCARİ UYUŞMAZLIKLARDA VE
TÜKETİCİ UYUŞMAZLIKLARINDA İTİRAZIN İPTALİ
DAVASININ DAVA ŞARTI ARABULUCULUK
KAPSAMINDA BULUNUP BULUNMADIĞI MESELESİ
IN COMMERCIAL DISPUTES AND CONSUMER DISPUTES
THE ISSUE OF WHETHER ACTION FOR ANNULMENT OF
OBJECTION IS IN THE SCOPE OF MEDIATION AS THE
CONDITION OF LITIGATION**

Prof. Dr. İbrahim ÖZBAY*
Dr. Öğr. Üyesi Murat ERDEM**

ÖZ

Hukuk Uyuşmazlıklarında Arabuluculuk Kanunu'nun yürürlüğe girdiği 2012 yılından itibaren itirazın iptali davasının ihtiyari arabuluculuğa elverişliliği hususu doktrin ve yargı kararlarında tartışılmış ve dava şartı arabuluculuğun yürürlüğe girdiği 2018 yılından itibaren de söz konusu tartışmalar artmıştır. Bu tartışmaların özellikle ticari uyuşmazlıkların dava şartı arabuluculuk kapsamında olup olmadığı konusunda yoğunlaştığı görülmektedir. Buna karşılık, Bölge Adliye Mahkemelerinin bu konudaki farklı ve çelişkili içtihatlarının bulunması üzerine Yargıtay 23. Hukuk Dairesi'nin 04. 12. 2020 tarih ve 1943/ 4052 Sayılı "Bölge Adliye Mahkemeleri Hukuk Daireleri'nin Nitelikteki Kararları Arasındaki Uyuşmazlığın Giderilmesine (doğru ifadeyle *kararlar arasındaki çelişkinin giderilmesine*) Yönelik kararı" bu tartışmalara son vermiştir. Bundan sonra ticari nitelikteki itirazın iptali davalarında dava

Makalenin Geliş Tarihi : 29/11/2020

Makalenin Kabul Tarihi : 07/07/2021

* Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi Hukuk Fakültesi, Medeni Usul ve İcra-İflas Hukuku Anabilim Dalı Öğretim Üyesi

e-mail: ibrahim.ozbay@gop.edu.tr

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-3820-6501>

** Ankara Sosyal Bilimler Üniversitesi Hukuk Fakültesi, Medeni Usul ve İcra İflas Hukuku Anabilim Dalı Öğretim Üyesi

e-mail: murat.erdem@asbu.edu.tr

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-7285-270X>

açılmadan önce arabuluculuğa başvurulmasının dava şartı olarak arabuluculuk kapsamında olduğu (yani arabuluculuğa başvurunun zorunlu olduğu) konusundaki tereddütler ortadan kalkmıştır.

Daha sonra ise 2020 yılından itibaren tüketici uyuşmazlıkları bakımından açılacak itirazın iptali davası dava şartı arabuluculuk kapsamına dâhil edilmiştir. Zira TKHK m. 73/ A hükmünde, tüketici mahkemelerinin görev alanına giren uyuşmazlıklarda dava şartı arabuluculuk düzenlenmiştir. Şu halde, itirazın iptali davası açılmadan önce arabuluculuğa başvurmak (TKHK m. 73/A, f. 1'deki istisnalar dışında) dava şartı arabuluculuk kapsamında olacaktır. Bu konuda gerek doktrin gerekse kazaî içtihatlar bakımından bir tereddüt yaşanmadığı söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: İtirazın iptali davası, ticari uyuşmazlık, tüketici uyuşmazlığı, ihtiyari arabuluculuk, dava şartı olarak arabuluculuk, zorunlu arabuluculuk, eda (tahsil) davası, Tüketicinin Korunması Hakkında Kanun.

ABSTRACT

Since 2012, when the Law on Mediation in Legal Disputes came into effect, the eligibility for voluntary mediation of the action for annulment of objection has been discussed in the doctrine and judicial decisions, and since 2018, when the case clause mediation entered into force, the aforementioned discussions have increased. It is seen that these discussions are especially focused on whether commercial disputes are within the scope of the case clause of mediation. On the other hand, due to the different and contradictory jurisprudence of the Regional Courts of Appeal (BAM) on this issue, the Court of Cassation (Yargıtay)'s 23rd Civil Chamber's decision dated 04.12.2020 and numbered 1943/4052 to Settle the Conflict between the Judgments of the Regional Courts of Law No. The resolution on “the resolution of the contradictions” put an end to these discussions. Henceforth, the hesitations regarding the application of mediation before the case is within the scope of mediation as the condition of the case (that is, the application for mediation is mandatory) in cases of annulment of the commercial objection has been removed.

Later, as of 2020, the lawsuit clause for the cancellation of the objection to be filed in terms of consumer disputes was included in the scope of mediation. Because Turkey Consumer Protection Act (TCPA) in the Art 73 / A, the term of mediation is regulated in disputes that fall under the jurisdiction of consumer courts. In this case, applying for mediation before filing a lawsuit for annulment of the objection (except for the exceptions in Turkey Consumer Protection Act- TCPA, Art. 73 / A, f. 1) will be within the scope of mediation. It can be said that there is no hesitation in this regard in terms of either doctrine or accidental case law.

Keywords: Action for annulment of objection, commercial dispute, consumer dispute, voluntary mediation, mediation as a condition of action, compulsory mediation, collection lawsuit, Law on Consumer Protection

İDARİ CEZANIN ANAYASAL DAYANAKLARI, SINIRLARI VE GEREKLİLİĞİ

THE CONSTITUTIONAL BASES OF ADMINISTRATIVE PENALTY, LIMITATIONS AND NECESSITY OF IT

Dr. Öğr. Üyesi Hasan DURSUN*

ÖZ

1961 Anayasasının aksine, 1982 Anayasasında, daha somut bir deyişle, Anayasanın 38. maddesinin 10. fıkrasında, idari ceza açıkça anayasal bir dayanağa kavuşturulmuştur. Aslında idari cezanın açık bir anayasal dayanağı bulunmaması, idari cezanın anayasal olarak yasaklandığı anlamını taşımaz. Bu bağlamda idari cezaya karşı yargı organına başvuru hakkı tanınması koşuluyla erkler ayrılığı ilkesi idari cezanın aleyhine olarak ileri sürülemez. 1982 Anayasasında idari cezanın açık bir anayasal dayanağı bulunsa da onun birtakım anayasal sınırları bulunmaktadır. Bu sınırlardan bir kısmı salt idari cezaya özgü iken bazı sınırlar hem adli hem de idari ceza bakımından ortaktır. Daha açık bir deyişle, idari ceza ile özgürlüğü sınırlandırıcı bir ceza verilememesi ve Anayasada yalnızca yargıç kararıyla hak ve özgürlüğün sınırlandırılabilceğinin belirtildiği hallerde idari cezayla hak ve özgürlüğün sınırlandırılmaması salt idari cezaya özgü anayasal sınırları oluştururken Anayasanın mutlak dokunulmaz olarak belirttiği alanlar ile kimseye işkence ve eziyet edilemeyeceği, kimsenin insan haysiyetiyle bağdaşmayan bir cezaya tabi tutulmaması ilkesi, adli ve idari cezanın ortak nitelikteki anayasal sınırlarını oluşturur. Bu çalışmada temel olarak idari cezanın türlerinden halka yönelik idari ceza üzerinde durulmuştur. Halka yönelik idari cezanın sağlam bir kuramsal dayanağı bulunmamasına karşın söz konusu ceza daha çok yerindelik, siyasi veya uygulamaya yönelik

Makalenin Geliş Tarihi : 10/01/2021

Makalenin Kabul Tarihi : 07/07/2021

* Dr. Öğr. Üyesi, Özyeğin Üniversitesi Hukuk Fakültesi Öğretim Üyesi
e-mail: hasan.dursun@ozyegin.edu.tr

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-5506-3944>

gerekçelerle yaygın olarak uygulama alanı bulmaktadır. Bu bağlamda; AB normlarına uyum gereksinimi, devletin “sosyal devlet” niteliğine bürünmesi, bağımsız idari otoritelerin kurulması, idari cezanın kamu düzeni ve yararının kurulmasına yardımcı olması ve eğitici bir işleve sahip olması, devlet ve toplum yaşamında görülen değişikliklere uyum ve hızlı hareket etme ihtiyacı, bazı suçların mahkemece yargılanıp ceza verilmesinin uygun olmaması, idare hukukunun “kendisine özgü” ve teknil bir yaptırım sistemine sahip olması, depenalizasyon yapılması gereği, hapis cezasının ve cezaevinin bizatihi kötülük kaynağı olması ve pratik nedenler söz konusu gerekçeleri oluşturmaktadır.

Anahtar Kelimeler: İdari ceza, halka yönelik idari ceza, işkence ve eziyet yasağı, insan haysiyetiyle bağdaşmaz ceza yasağı, sosyal devlet, depenalizasyon.

ABSTRACT

Contrary to the 1961 Constitution, at the 1982 Constitution, more concretely, at the Article 38, paragraph 10, administrative penalty is placed a clear constitutional basis. Indeed, there is no clear constitutional basis for the administrative penalty does not carry the meaning there is a constitutional prohibition against to the administrative penalty. Within that context, separation of powers principle cannot be asserted against to the administrative penalty provided that there is an application right for the judicial body against to the administrative penalty. Although there is a clear constitutional basis for the administrative penalty, administrative penalty has subject some constitutional limitations. For those, some limitations unique to the only to the administrative penalty, the others common both judicial penalty and administrative penalty. More concretely, the prohibition of imposing any sanction resulting in restriction of personal liberty and in cases where it is stated in the Constitution that the right and freedom may be restricted only by the decision of a judge, not being a limitation the right and freedom by administrative punishment are constitutional limitation peculiar only to the administrative penalty, while spheres stated by the Constitution as absolute inviolability and the prohibition of torture or maltreatment and penalty or treatment incompatible with human dignity are constitutional limitations common both for the judicial penalty and administrative

penalty. In that study, basically is dwelled upon publicly targeted penalties that constitutes one type of administrative penalty. Although there is no solid theoretical foundation for the publicly targeted penalties those penalties rather find the commonly application area with the expediency, political or practical reasons. In that context, the need to comply with the EU norms, assuming the state as a “welfare state”, the establishment of independent regulatory bodies, helping the administrative penalty for the establishing public order and the public interest and having an educational function of it, the need to adapt to changes in the state and community life and to act quickly, it is not appropriate to stand trial and punish some crimes by courts, having an unique and exclusive sanction system of administrative law, the need of the depenalization, to become source of evil imprisonment and prison itself and practical causes form the said reasons.

Keywords: Administrative Penalty, Publicly Targeted Administrative Penalty, Prohibition of Torture and Maltreatment, Prohibition of Punishment Incompatible with Human Dignity, Welfare State, Depenalization.

BAĞLI TÜKETİCİ KREDİSİ SÖZLEŞMESİNİN UNSURLARI

COMPONENTS OF LINKED CONSUMER CREDIT AGREEMENT

Dr. Öğr. Üyesi Müge ÜREM*

ÖZ

6052 sayılı Tüketicinin Korunması Hakkında Kanun m. 30 (1) ve (2) hükmüne göre bağlı kredi sözleşmesi; tüketici kredisinin münhasıran belirli bir malın veya hizmetin tedarikine ilişkin bir sözleşmenin finansmanı için verildiği ve bu iki sözleşmenin objektif açıdan ekonomik birlik oluşturduğu sözleşme olup ekonomik birliğin varlığı; satıcı veya sağlayıcının tüketici için krediyi finanse ettiği; üçüncü bir tarafça finanse edilmesi durumunda, kredi verenin kredi sözleşmesinin imzalanması veya hazırlanması ile ilgili olarak satıcı veya sağlayıcının hizmetlerinden yararlandığı; belirli bir mal veya hizmetin verilmesinin kredi sözleşmesinde açıkça belirtildiği, durumlarından en az birinin varlığı hâlinde kabul edilir. Bu çalışmanın konusunu, anılan hükümde düzenlenen bağlı tüketici kredisi sözleşmesinin unsurlarını saptamak oluşturmaktadır. Geçerli bir bağlı tüketici kredisi sözleşmesinin kurulup kurulmadığı yönündeki uyuşmazlıklara günümüzde sıklıkla rastlanmakla birlikte uyuşmazlıkların çözümünde, kanun hükmünde yer aldığı üzere “*ekonomik birlik*” ifadesinin irdelenmesi önem taşımaktadır. Bu kapsamda çalışmada, bağlı tüketici kredisi sözleşmesi kavramı ve üç köşeli ilişki özelliği ele alındıktan sonra kanunun 30 (1) ve (2) hükümleri gereğince sözleşmenin unsurlarının açıklanması amaçlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Tüketici, tüketici kredisi, bağlı kredi, bağlı tüketici kredisi sözleşmesi, ekonomik birlik, 6502 sayılı Tüketicinin Korunması Hakkında Kanun.

Makalenin Geliş Tarihi : 08/06/2021

Makalenin Kabul Tarihi : 07/07/2021

* Maltepe Üniversitesi Hukuk Fakültesi
e-mail: mugeurem@maltepe.edu.tr

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-4143-5575>

ABSTRACT

Under the Law on Consumer Protection numbered 6052, Art. 30 (1) and (2), linked credit agreement means a credit agreement where the credit in question serves exclusively to finance an agreement for the supply of specific goods or the provision of a specific service, and those two agreements form, from an objective point of view, a commercial unit; minimum one of them; a commercial unit shall be deemed to exist where the supplier or service provider himself finances the credit for the consumer or, if it is financed by a third party, where the creditor uses the services of the supplier or service provider in connection with the conclusion or preparation of the credit agreement, or where the specific goods or the provision of a specific service are explicitly specified in the credit agreement. The subject of this study is to determine the elements of linked credit agreement under such article. Although disputes on whether a binding linked credit agreement has been established or not are often seen nowadays, it is important to discuss the concept of “*economic unity*” under the Article for the resolution of such disputes. In this regard, the aim of this study is to explain the elements of the agreement in accordance with Articles 30 (1) and (2) of the Law, after analysing the term of the linked credit agreement and its triangular relationship.

Keywords: consumer, consumer credit, linked credit, linked consumer credit agreement, commercial unit, Code on the Protection of the Consumer numbered 6502.

**BÖLGE ADLİYE MAHKEMESİ CEZA DAİRESİ
KARARLARINA KARŞI YAPILAN İTİRAZIN İNCELENMESİ**

***EXAMINATION OF THE OBJECTION AGAINST THE
DECISIONS OF THE CRIMINAL DIVISION OF THE
REGIONAL COURT OF JUSTICE***

Mustafa ARTUÇ*

ÖZ

5271 sayılı Ceza Muhakemeleri Kanunu'nun 308/A. maddesinde "Bölge Adliye Mahkemesi Cumhuriyet Başsavcılığı'nın İtiraz Yetkisi" başlığı altında yer alan düzenleme ile bölge adliye mahkemesi ceza dairelerinin kesin nitelikli kararlarına karşı bölge adliye mahkemesi Cumhuriyet başsavcılığının re'sen veya istem üzerine yapacağı itirazın süresi, incelenmesi, itirazın yerinde görülmemesi halinde incelenmek üzere gönderileceği başkanlar kurulu ile kurulun oluşumu ve yapacağı incelemenin şekli belirlenmektedir. Bu çalışma ile bir taraftan bölge adliye mahkemesi ceza dairesi kararlarına karşı yapılan itirazın hukuki niteliği, sebepleri, başvuru şekli, süresi ve itiraz makamına yer verilirken, diğer taraftan da itirazın etkileri, inceleme şekil ve usulleri, inceleme sonucu verilecek kararlara değinilmiştir. Bu bağlamda bu kurumun uygulamada sağladığı faydalar tespit edilip kurumun geliştirilebilmesi adına yapılan eleştirilerde bulunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Bölge adliye mahkemesi, ceza dairesi kararları, Cumhuriyet Başsavcılığının itirazı, itiraz süresi, itiraz şartları, itirazın etkileri.

ABSTRACT

Makalenin Geliş Tarihi : 02/07/2021

Makalenin Kabul Tarihi : 07/07/2021

* Yargıtay 9. Ceza Dairesi Üyesi, Yakındoğu Üniversitesi Doktora Öğrencisi
e-mail: mustafartuc@gmail.com

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-1078-8367>

With the article 308/A of the Criminal Procedure Code No. 5271. the regulation under the title of “Objection Authority of the Regional Court of Appeals’ Chief Public Prosecutor's Office”, the duration of the objection to be made by the Chief Public Prosecutor's Office against the final decisions of the criminal chambers of the regional court of appeal, ex officio or upon request, its examination, the composition of the board of presidents and the board to which it will be sent for review if the objection is not found on the spot, and the type of examination it will carry out are determined.

In this study, on the one hand, the legal nature of the objection made against the decisions of the criminal chamber of the regional court of appeal, its reasons, the form of application, its duration and the appeal authority, on the other hand, the effects of the objection, the examination methods and procedures, the decisions to be made as a result of the examination are mentioned. In this context, the benefits of this institution in practice were determined and criticisms were made in order to develop the institution.

Keywords: Regional court of appeal, decisions of the criminal chamber, objection of the Office of the Chief Public Prosecutor, duration of objection, conditions of objection, effects of objection.

SALGIN HASTALIĞIN KAMU İHALE SÖZLEŞMELERİNE ETKİSİ

THE EFFECT OF THE OUTSTANDING DISEASE ON PUBLIC PROCUREMENT CONTRACTS

İbrahim Ethem SEZER*

ÖZ

Covid-19 salgın hastalığı, kamu ihale sözleşmesinin tarafı olan yüklenicinin borcunun ifasını, geçici veya sürekli imkânsız hale getirmesi durumunda mücbir sebebin varlığından bahsedilir. Bununla birlikte, covid-19 salgın hastalığı ve salgın sebebiyle devlet tarafından alınan tedbirler kimi durumlarda, yüklenicinin kamu ihale sözleşmesinden doğan borcunun ifasını imkânsız hale getirmese de güçleştirebilir. Yüklenicinin edim borcunun ifası güçleştiğinde salgın hastalık beklenmeyen bir hal olarak kabul edilebilir. Mücbir sebep durumu 4735 sayılı Kanun'da özel olarak düzenlemiş iken, beklenmeyen hal (aşırı ifa güçlüğü) durumu özel olarak düzenlenmemiştir. Bu sebeple yüklenicinin salgın sebebiyle, ifa güçlüğüne düştüğü durumların da TBK hükümleri bağlamında değerlendirilmesi gerekir.

Covid-19 salgın hastalığının mücbir sebep veya beklenmeyen hal olarak kabul edilmesi halinde, doğan hukuki sonuçlar büyük ölçüde benzerlik göstermekle birlikte, aşırı ifa güçlüğü durumunda, sözleşme bedeli gibi sözleşmenin diğer unsurlarında da güncelleme imkânı bulunması dikkate alındığında, sözleşme hukukunun ruhuna uygun daha esnek bir yöntem olduğu kabul edilebilir. Söz konusu esneklik sayesinde salgın hastalık sebebiyle kamu ihale sözleşmesinde bozulan edim dengesi yeniden tesis edilerek, kamu ihale sözleşmeleri

Makalenin Geliş Tarihi : 07/03/2021

Makalenin Kabul Tarihi : 07/07/2021

* Hakim / Dicle Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Kamu Hukuku, Doktora Öğrencisi.

e-mail: iesezer2023@gmail.com

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-3857-9962>

ayakta tutularak, beklenen bireysel ve kamusal menfaatlerin gerekleŒmesi saėlanmıŒ olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, mcbir sebep, beklenmeyen hal, kamu ihale szleŒmesi, imknsızlık, uyarlama.

ABSTRACT

Covid-19 epidemic disease is mentioned in the presence of force majeure if the execution of the debt of the contractor, which is a party to the public procurement contract, makes it temporarily or permanently impossible. However, the measures taken by the state due to the covid-19 epidemic and epidemic may, in some cases, make it difficult, if not impossible, to fulfill the debt of the contractor arising from the public procurement contract. An epidemic can be considered as an unexpected situation when the performance of the contractor's performance debt becomes difficult. While the force majeure situation is specifically regulated in the Law numbered 4735, the unexpected situation (excessive performance difficulty) is not specifically regulated. For this reason, the situations where the contractor has difficulty in execution due to the epidemic should also be evaluated in the context of the provisions of the TCO.

If the Covid-19 epidemic is considered as force majeure or unexpected, the resulting legal consequences are largely similar, but in case of excessive performance difficulties, considering the possibility of updating other elements of the contract such as the contract price, a more flexible method in accordance with the spirit of the contract law. Thanks to this flexibility, the balance of performance that was distorted in the public procurement contract due to the epidemic will be re-established, and public procurement contracts will be kept alive, and the expected individual and public interests will be realized.

Keywords: Covid-19, force majeure, unexpected situation, public procurement contract, impossibility, adaptation.

GÖREVİ KÖTÜYE KULLANMA SUÇU (TCK m. 257)

MISUSE OF PUBLIC DUTY (TCK art. 257)

Ali Osman ONAR*

ÖZ

Görevi kötüye kullanma suçu, 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun 257. maddesinde düzenlenmiştir. Görevinin gereklerine aykırı hareket ederek ve görevinin gereklerini yapmaktan ihmal veya gecikme göstererek kişilerin mağduriyetine veya kamunun zararına neden olan ya da kişilere haksız bir menfaat sağlayan kamu görevlisi cezalandırılmaktadır. Suç tipinde yer alan "kişilerin mağduriyetine veya kamunun zararına neden olma ya da kişilere haksız bir menfaat sağlama"nın suçun unsurları arasında mı olduğu yoksa objektif cezalandırılabilme şartı mı olduğu konusu doktrinde tartışmalıdır. Çalışmamızda görevi kötüye kullanma suçu Yargıtay içtihatları dikkate alınarak incelenecektir.

Anahtar Kelimeler: Kamu görevlisi, kamu görevi, haksız menfaat, netice, objektif cezalandırılabilme şartı.

ABSTRACT

Misuse of public duty is the 257 of the Turkish Penal Code numbered 5237. It is regulated in the article. A public officer who acts against the requirements of his / her duty or causes a victim or public harm or provides an unfair advantage to individuals by showing negligence and delay in fulfilling the requirements of his / her duty is punished. It is controversial in the doctrine whether "*causing the victimization of individuals or harming the public or providing an unfair advantage to people*" is among the elements of the crime or an

Makalenin Geliş Tarihi : 10/05/2021

Makalenin Kabul Tarihi : 07/07/2021

* İstanbul Medipol Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Kamu Hukuku Doktoru Öğrencisi, Yargıtay 2. Ceza Dairesi Tetkik Hâkimi

e-mail: onaraliosman@windowslive.com

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-2121-9488>

objective punishment condition. In our study, misuse of public duty will be examined by taking the Supreme Court case law into consideration.

Keywords: Public officer, public office, unfair advantage, result, objective condition of punishment.

**TÜRKİYEDE ÇALIŞAN YABANCI UYUKLULARIN
İŞ SAĞLIĞI VE GÜVENLİĞİNE BAKIŞ AÇISI**
*PERSPECTIVE ON OCCUPATIONAL HEALTH AND
SAFETY OF FOREIGN NATIONALS WORKING IN TURKEY*

Doç. Dr. Turabi Karadağ*

Av. Zeycihan Esin Şapcı**

ÖZ

Türkiye'de sosyal güvenlik uygulamaları 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu 5510 Sayılı Kanun kapsamında düzenlenmektedir. Ekonomik, toplumsal ve siyasi sebeplerle göç eden insanların artması, yabancı uyrukluların sigortalılığı sorunsalını da beraberinde getirmektedir. Türkiye'de çalışan yabancı uyrukluların varlığı da Türk sosyal güvenlik mevzuatında yabancı uyruklulara ilişkin düzenlemelerin yapılması gerekliliğini ortaya çıkarmaktadır.

Bu çalışmamızda, Türkiye'de artan yabancı uyruklu çalışanların sosyal güvenlik hakları ve sigortalılığına ilişkin süreçler ele alınmakta olup, mevzuatın yabancı uyruklu kişilere tanıdığı haklara ve işverenlere yüklediği sorumluluklara yer verilecektir.

Anahtar Kelimeler: Göçmen çalışan, iş sağlığı ve güvenliği, iş hukuku, iş kazası, işveren

Makalenin Geliş Tarihi : 13/05/2021

Makalenin Kabul Tarihi : 07/07/2021

* Boğaziçi Üniversitesi Öğretim Üyesi

e-mail: turabikaradag@windowslive.com

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-9481-5718>

** İzmir Barosu Avukatı

e-mail: avukat.z.esin@gmail.com

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-2152-6661>

ABSTRACT

Social security practices in Turkey are regulated within the scope of the Social Insurance and General Health Insurance Law No.5510, Law No.5510. reveals the necessity of making regulations regarding foreign nationals in the security legislation. In this study, the social security rights and insurance processes of increasing foreign national employees in Turkey are discussed, and the rights granted by the legislation to foreign nationals and the responsibilities imposed on employers will be included.

Keywords: Migrant worker, occupational health and safety, labor law, occupational accident, employer

**YARGI KARARLARI IŞIĞINDA KAMU SAĞLIK
PERSONELİNİN MESAI HARİCİ SERBEST ÇALIŞMA HAKKI**
*IN THE LIGHT OF JUDICIAL DECISIONS THE RIGHT OF
HEALTHCARE PROFESSIONALS TO WORK OUT OF HOURS*

Dr. Murat ŞAŞI*

ÖZ

Kamuda sağlık çalışanlarının mesai saatleri dışında serbest meslek icra etmesi veya özel sağlık kurum ve kuruluşlarında çalışması, diğer kamu görevlilerinden farklı bir statüde düzenlenmişti. Kanun koyucu tarafından 2010 yılından itibaren nu kapsamdaki kamu görevlilerinin de mesai dışında çalışmalarını engelleyen yasal düzenlemeler yapılmıştır. Bu yasal düzenlemeler, Anayasaya uygunluk yönünden Anayasa Mahkemesince incelenmiştir. 2010-2014 yılları arasında üç kez tam gün düzenlemesi de olarak adlandırılan, yasal düzenlemeler hayata geçirilmiştir. Bu gün uygulama yasal düzenlemelerin yanı sıra Anayasa Mahkemesinin ve Danıştay'ın konuya ilişkin vermiş olduğu kararlara göre şekillenmektedir. Çalışmamızda, kamu sağlık personelinin mesai dışı özel çalışma hakkı, geçmiş uygulamalar, son yıllarda yapılan yasal düzenlemeler ve yargı kararları ışığında tartışılmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Kamu sağlık personeli, tam gün çalışma, öğretim üyeleri, serbest meslek icrası, haklı beklenti.

ABSTRACT

Makalenin Geliş Tarihi : 20/01/2021

Makalenin Kabul Tarihi : 07/07/2021

* Danıştay Tetkik Hâkimi

e-mail: sasimurat@gmail.com

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-7942-7880>

Healthcare professionals in the public sector outside of working hours to practice self-employment or work in private health institutions and organizations have been regulated in a different status than other public officials. Legislative regulations preventing healthcare professionals from working out of hours have been made by the legislature since 2010. These Legislative regulations have been assessed by the Constitutional Court in terms of compliance with the Constitution. Legislative regulations, also known as three full-time regulations, have been made actual between 2010 and 2014. Recently, the implementation has been shaping as regards the decisions of the Constitutional Court and the Council of State, as well as Legislative regulations. In the present study, the right of healthcare professionals to work out of hours is examined in the light of past practices, legislative regulations, and judicial decisions made in recent years.

Keywords: Public health officer, full time working, lecturer, self-employment, legitimate expectation.

**UNCITRAL ŞEFFAFLIK KURALLARINDAN BİRLEŞMİŞ
MİLLETLER ŞEFFAFLIK SÖZLEŞMESİNE¹**
***FROM UNCITRAL TRANSPARENCY RULES TO THE UNITED
NATIONS CONVENTION ON TRANSPARENCY***

Ekin Deniz İLHAN*

ÖZ

Günümüzde devletlerin ekonomik ve sosyal yükümlülüklerinin yerine gelmesi amacı ile başvurulan en etkili yöntemlerin başında yabancı yatırımlar gelmektedir. Uluslararası yatırım hukukunda şeffaflık kavramı, uluslararası yatırım anlaşmalarının yasal çerçevesi ile birlikte gelişmektedir. İkili ve çok taraflı yatırım anlaşmasında yatırımların teşviki ve korunmasına ilişkin hükümler, yatırım uyuşmazlıklarında kamu yararının mevcut olması nedeniyle ticari tahkim kurallarına göre daha şeffaf niteliğe sahiptir. Çalışmada uluslararası yatırım tahkiminde şeffaflık kavramı, kavramın incelendiği uluslararası metinler ve bu düzenlemelerin literatüre katkıları tartışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Yatırım Tahkiminde Şeffaflık, UNCITRAL Şeffaflık Kuralları, Birleşmiş Milletler Şeffaflık Sözleşmesi.

ABSTRACT

Nowadays foreign investments are the most effective method to promote the economic and social obligations of the states. The notion of transparency in international investment law is evolving within the legal framework of international investment agreements. Provisions on bilateral and multilateral investment agreements are more

¹ Bu makale yazarın doktora tezinden türetilmiştir.

Makalenin Geliş Tarihi : 01/03/2021

Makalenin Kabul Tarihi : 07/07/2021

* İhsan Doğramacı Bilkent Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Özel Hukuk Burslu Doktora Öğrencisi

e-mail: deniz.ilhan@bilkent.edu.tr

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-8537-4156>

transparent than commercial arbitration regulation due to the public interest in investment disputes. In this study, transparency provisions on international agreements and regulations will be discussed in the light of the investment law.

Keywords: Transparency in Investment Arbitration, UNCITRAL Transparency Rules, United Nations Convention on Transparency.